

skutečně odslouženého čekatelského roku, ač st-l požívá výhody dle § 7 zák. č. 470/1919, tedy na názoru opačném než byl shora dovozen, v rozporu se zákonem.

Č. 7115.

Školství. — Řízení správní. — Řízení před ns-se-m:
Smluvní poměr mezi obcí jako vydržovatelkou střední školy a státem o tom, že stát bude poskytovat obci učitelské síly pro onen ústav, je povahy soukromoprávní.

(Nález ze dne 29. února 1928 č. 4857.)

Prejudikatura: Boh. A 1030/21.

Věc: Zemské hlavní město Brno proti ministerstvu školství a národní osvěty (vrch. odb. r. K. Hrdina) stran opatření, jímž byl dán k dispozici profesor K. a jímž bylo vypsáno profesorské místo na něm. měst. ref. reál. gymnasiu.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

Důvody: Vyřizujíc žádost stěžující si obce, projevilo min. škol. výnosem z 24. února 1922 ochotu převzít osobní náklad — kromě nákladu na školnické síly — na něm. měst. dívčím refor. reál. gymnasiu s vyššími třídami lycejnými v B. tak, že budou na účet státní pokladny trvale převzaty v postavení profesorů ad personam řádně zkoušené interní síly, podají-li o to příslušnou žádost a bude-li u nich splněna podmínka stát. občanství čsl., začez bude státní správě příslušet výlučné právo ustanovovací i disposiční s def. silami profesorskými a dále právo jmenovati na ústav jiné síly učitelské. — Stěžující si město projevilo s tím souhlas dopisem z 31. května 1922.

Kurt K., který byl na ústavě ustanoven def. profesorem usnesením ob. zastupitelstva z 1. října 1920, nebyl dle výn. min. škol. z 30. července 1923 převzat do státní služby školské.

Když pak výnosem z 24. února 1925 min. škol. nevyhovělo ani žádosti stěžující si obce o převzetí jmenovaného profesora, sdělila zshr. mor. výnosem z 8. března 1926 starostovi hl. města B. toto: »Vzhledem k nadbytku učitelských sil pro M G ve zdejším správním obvodu dalo min. škol. výnosem z 22. února 1926 profesora ve službách města B., Kurta K., působícího na ústavě shora řečeném, dnem 31. srpna 1926 městu B. k dispozici. O tom uvědomujeme tamní úřad s podotčením, že bude konkurs na obsazení místa profesorského pro M G na něm. měst. dívčím ref. reál. gymnasiu v B. rozepsán s obsazovací lhůtou od 1. září 1926.«

Ve Věstníku min. škol. roč. VIII. sešit 4., příloha Věstníku str. 104, bylo pak uveřejněno rozepsání konkursu, dle kterého se na něm. měst. dívčím ref. reál. gymnasiu v B. obsadí od 1. září 1926 profesorské místo pro matematiku a deskř. geometrii jako předměty hlavní.

Stížnost směřuje jednak proti výnosu žal. úřadu z 22. února 1926, jednak proti uvedenému rozepsání konkursu.

Pokud jde o uvedený výnos, je předmětem sporu, mohl-li žal. úřad dáti stěžující si obci k dispozici profesora, jenž byl na ústavě obcí usta-

noven, ale nebyl převzat do státní služby školské. Stěžující si obec tvrdí, že žal. úřad tak učiniti nemohl, poněvadž jej k tomu neoprávnila smlouva, jež se stala o převzetí osobního nákladu na ústav mezi státní správou školskou výnosem min. škol. z 24. února 1922 a mezi stěžující si obcí dopisem z 31. května 1922.

Jde tedy o to, jaká práva a jaké závazky vzešly mezi spornými stranami z oné smlouvy a dlužno tedy vzhledem k tomu, že smlouva je důvodem vzniku práv a závazků jak v právu soukromém tak veřejném, zjistiti nejprve charakter oné smlouvy mezi stěžující si obcí a státní správou školskou, t. j. rozřešiti otázku, jde-li o smlouvu soukromoprávní nebo veřejnoprávní.

Za veřejnoprávní smlouvu lze podle ustálené judikatury nss-u — viz na př. násl. Boh. A 1030/21 — považovati jen takovou smlouvu, při které má dohodou stran na místo dispositivního právního předpisu, upravujícího určitý poměr a majícího povahu veřejnoprávní, nastoupiti přípustná úprava jiná.

O takový případ tu nejde. Naopak šlo při smlouvě sjednané mezi státem a obcí B. jen o to, aby stát dobrovolně a jen na základě tohoto smluvního ujednání poskytl potřebné síly k tomu, aby jimi bylo obstaráváno veřejné vyúčtování na ústavě obecním. Smlouva ta směřovala tedy sice k dosažení veř. účelu, t. j. k opatření veř. vyučování, poněvadž však tu nebylo zákonné povinnosti státu, aby v konkrétním případě k dosažení účelu toho spolupůsobil, naopak, jak již řečeno, závazek státu spočívá jen a výhradně na dobrovolné úmluvě s obcí, při jejímž sjednání žal. úřad nevystupoval jako vykonavatel nějakého státního imperia, nýbrž stál k obci jako úplně rovnocenný kompaciscent, nemá smluvní poměr tento povahu veřejnoprávní, nýbrž zakládá se na smlouvě podle obč. práva. Vzhledem k této povaze smluvního poměru mezi státem a stěžující si obcí náleží ovšem všechny spory z tohoto poměru vznikající jako věci obč. práva dle § 1 jur. normy před řádné soudy.

Nemá proto výrok žal. úřadu, že dává obci k dispozici jmenovaného profesora, vůči obci povahu rozhodnutí nebo opatření správního úřadu. jaké má na mysli § 2 zák. o ss, nýbrž toliko povahu prohlášení smluvní strany a je proto judikování o tomto výroku nss-em vyloučeno dle § 2 a 3 lit. a) zák. o ss.

Pokud jde o rozepsání konkursu, je stížnost rovněž nepřipustná a to dle § 2 zák. o ss. dle něhož si může k nss-u stěžovati jen ten, kdo tvrdí, že mu bylo ublíženo v jeho právech nezákonným rozhodnutím nebo opatřením správního úřadu.

Stížnost tvrdí sice, že bylo vypsání konkursu nezákonné, poněvadž dle 2. odst. § 72 služ. pragm. učitelské má býti konkurs zpravidla vypsán na uprázdněná místa a že zde o uprázdněné místo nešlo, že by však vypsáním konkursu bylo zasaženo do práv stěžující si obce a v čem tato práva záležela, stížnost netvrdí.

Č. 7116.

Jazykové právo. — Řízení správní: * Jazykovým sporem po rozumu § 7 jaz. zák. jest nejen spor o to, v jakém jazyku mělo být sepsáno určité podání, nýbrž i spor o to, byl-li soud oprávněn z důvodů